

Strona pozwana: Hellenic Ventures S.A., Konstantinos Katsigiannis, Panagiotis Chronopoulos, Minas Patsouris, Nikolaos Poulakos oraz Robert Ceurvost

uwag urzędnika Komisji, który przeprowadził kontrolę na miejscu i który wyraził poważne wątpliwości dotyczące kwestii, czy inwestycje finansowane przez pozwaną spółkę odpowiadały kryteriom określonym w specyfikacji zamówienia.

Żądania strony skarżącej

— nakazanie, po pierwsze, pozwanej spółce oraz, po drugie, solidarnie z nią, pięciu pozostałym pozwany, zwrotu na rzecz Komisji całości kwoty zaliczki otrzymanej przez pozwaną spółkę od Wspólnoty, w wysokości albo 70 000 ECU, obecnie EUR, powiększonej o odsetki, które zgodnie z postanowieniami umowy do dnia 12 lutego 2006 r. łącznie wynoszą 103 423,54 ECU, obecnie EUR, albo w łącznej kwocie 171 939,18 ECU, obecnie EUR, powiększonej ponadto o odsetki wyliczone na podstawie umownej stawki w wysokości 1,5 % miesięcznie, albo w kwocie 34,52 ECU, obecnie EUR, za każdy dzień opóźnienia, za okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia dokonania całkowitej zapłaty zadłużenia przez pozwanych;

— solidarne obciążenie pozwanych wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez Komisję, włączywszy w to wynagrodzenie biorących udział w sprawie adwokatów.

Mimo wielokrotnych wezwań do wykonania zobowiązania, pozwana spółka nie zwróciła żądanej kwoty.

Niniejszą skargą Komisja dochodzi zapłaty powołanej wyżej należnej kwoty wraz z odsetkami.

(¹) Dz.U. C 306, z 1.12.1988, str. 12.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2006 r. — Reliance Industries przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-45/06)

(2006/C 86/76)

Język postępowania: angielski

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską, zawarła z pozwaną spółką, której pozostali pozwani są akcjonariuszami i członkami zarządu lub dyrektorami, kontrakt zatytułowany „Seed Fund 601”, w ramach „Działania pilotażowego na rzecz tworzenia i rozwoju funduszy kapitału zalążkowego (seed capital)” (¹).

W ramach tego kontraktu Komisja zobowiązała się do przyznania pozwanej spółce pomocy finansowej, w formie zaliczki zwrotnej, do maksymalnej wysokości 350 000 ECU. Zaliczka ta miała pokryć maksymalnie 50 % kosztów operacyjnych, które pozwana spółka miałaby ponieść w ramach jej działalności jako funduszu kapitałowo — inwestycyjnego przeznaczanego na rozpoczęcie działalności w Grecji. Z tego tytułu Komisja wypłaciła pozwanej spółce pierwszą roczną zaliczkę w kwocie 70 000 ECU.

Pismem z dnia 16 czerwca 1994 r. Komisja poinformowała pozwaną o wypowiedzeniu umowy i wezwała ją do zwrotu kwoty 70 000 ECU powiększonej o odsetki. Pismem z dnia 19 września 1994 r. Komisja zawiadomiła, że powyższa decyzja spowodowana była odmową pozwanej spółki poddania się szczegółowej kontroli rewidentów służb kontroli finansowej Komisji, z naruszeniem art. 8.1.kontraktu. Komisja uznała, że kontrola taka była niezbędna w świetle

Strony

Strona skarżąca: Reliance Industries Ltd (Bombay, Indie) [przedstawiciele: I. MacVay, S. Ahmed, solicitors]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 1 grudnia 2005 r. zawiadamiającej o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego m. in. z Indii oraz o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzących z Indii, Indonezji, Republiki Korei, Malezji, Tajwanu i Tajlandii oraz częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzących z Republiki Korei i Tajwanu (¹),

- jeśli Sąd uzna to za konieczne lub właściwe stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 2603/2000, rozporządzenia Rady (WE) nr 2604/2000 i decyzji Komisji nr 2000/745/WE w zakresie w jakim mogą mieć zastosowanie do skarżącej w okresie po 1 grudnia 2005 r.,
- jeżeli, i wyłącznie w przypadku i w zakresie w jakim Sąd może uznać — odmiennie niż twierdzi skarżąca — że w świetle prawidłowej interpretacji różnią się one od postanowień art. 11.3 porozumienia antydumpingowego Światowej Organizacji Handlu („WTO”) lub art. 21.3 porozumienia antysubsydyjnego WTO, stwierdzenie nieważności art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 („podstawowego rozporządzenia antydumpingowego”) i art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 („podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego”);
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

środki te wygasły (1 grudnia) i że przegląd wygaśnięcia nie został zatem wszczęty przed datą wygaśnięcia, jak wymagają tego postanowienia WTO. W tym zakresie skarżąca twierdzi, że wykładni rozporządzeń podstawowych należy dokonywać zgodnie z porozumieniami WTO a w każdym razie że w świetle ogólnych zasad prawa wspólnotowego jakiegokolwiek niejasności w rozporządzeniach podstawowych muszą zostać rozstrzygnięta na jej korzyść. Skarżąca twierdzi dalej, że jeśli wykładni rozporządzeń podstawowych nie można dokonywać w sposób przez nią sugerowany to przepisy te byłyby sprzeczne z postanowieniami WTO i w konsekwencji w takim zakresie nieważne.

(¹) OJ C 304 z dnia 1.12.2005 r. str. 4 i str. 9

(²) OJ L 301 z dnia 30.11.2000 r., str. 1

(³) OJ L 301 z dnia 30.11.2000 r., str. 21

(⁴) OJ L 301 z dnia 30.11.2000 r., str. 88

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2006 r. — Galileo Lebensmittel przeciwko Komisji

(Sprawa T-46/06)

(2006/C 86/77)

Język postępowania: niemiecki

Zarzuty i główne argumenty

Dwoma zaskarżonymi decyzjami Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia w zakresie rozporządzenia Rady (WE) nr 2603/2000 z dnia 27 listopada 2000 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze i stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego [nałożonego] na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii oraz kończącego postępowanie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indonezji, Republiki Korei oraz Tajwanu (²), rozporządzenia Rady (WE) nr 2604/2000 z dnia 27 listopada 2000 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych tereftalatów polietylenu pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii (³), oraz decyzji Komisji nr 2000/745/WE w sprawie przyjęcia zobowiązań przedstawionych w związku z postępowaniami antydumpingowymi i antysubsydyjnymi (⁴). W świetle art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 18 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego zawiadomienia te, o ile zostały przedstawione w terminie powodują, że środek pozostaje w mocy do czasu zakończenia rewizji.

Na poparcie swego wniosku skarżąca twierdzi, że wobec braku ważnego wszczęcia przeglądu wygaśnięcia omawiane środki i zobowiązania wygasły w dniu 1 grudnia 2005 r. zgodnie z tym co przewidziano przy ich ustanowieniu. Skarżąca twierdzi, że zawiadomienia te zostały opublikowane w dniu, w którym

Strony

Strona skarżąca: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (Trierweiler, Niemcy) [Przedstawiciele: K. Bott, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej w sprawie zastrzeżenia domeny galileo.eu i nakazanie pozwanej pozostawienie domeny galileo.eu do swobodnej rejestracji przez Rejestr TLD (Domeny Najwyższego Poziomu .eu).